

Annemi de Güldür Baba

– HseyinAkdemir · 31 Ocak 2011

Melisa, rzgr gibi hızla koşarak, kendisine yere eğilip kollarını açmış annesine doğru geldi. Kucağına atlayıp boynuna sarıldı sıkıca. Kreş binasından çıkıp park ettiği arabasına doğru giderlerken, annesi: -Nerdeyse yere serecektin beni kız. Sen bydn de kaplan gibi güçlü m oldun? Çok mu yemek yemiş benim kızım?

-Bak, anne. Bugün resim yaptım, diyerek elindeki kğidi annesine uzattı.

Arabaya bindikten sonra, annesi yola koyulmadan önce Melisa'nın sorgu dolu bakışlarına yanıt vermesi gerektiğini düşünerek önce yaptığı resme bakıp ona fikrini söylemek istedi.

Resim kğidi Melisa'nın küçük afacan ellerinde epeyce hırpalanmış, buruşmuştu. Ailesinin resmedildiği anlaşılıyordu. Annenin yüzündeki tebessüm yerini hüzne bırakmış olsa da, belli etmemeye çalıştı.

Çocukça izilmış p adamlar, dikdörtgen bedenler ve yumurta kafalar.

En n planda annesini çizmiş, kendisi de annesinin elini tutuyordu. Arka planda havada mı yerde mi olduğu belli olmayan bir uçak, ve uçağın penceresinden el sallayan bir başka p adam.

-Aferin benim prensesime. Çok güzel bir resim olmuş bu.

-Bu sensin anne. Bu da ben. Bu da babaşkom. Seyahate giderken bize el sallıyor, türünden bir açıklama gelmeseydi de kızından, anlamıştı resimde nelerin anlatıldığını.

Annesini çok renkli boylarla, nerdeyse neon renklilerle boyamış, babasının sakalını siyaha boyamış, kendisini ise varla yok arası, pastel renklerle boyamıştı.

Kreşten eve gelinceye kadar, o gün kreşte yaşadıklarını tüm detaylarıyla heyecanla anlatıp durdu Melisa. Berke'nin kendisini sıradan itip düşürünce öğretmeninin nasıl kızdığını, Oynadıkları oyunları, öğlen yediklerini, uyku saatinde neler olduğunu, en güzel resmin kiminkinin seçildiğini, her şeyi.

Eve gitmeden önce bir kırtasiye dkknının önünde durup, öğretmenin istediği malzemeleri aldılar.

Melisa, yeni aldıkları boya kalemleri ve renkli kartonlara dalmışken, annesinin: Haydi bakalım prenses. Geldik işte. İnmeyecek misin? sesiyle kendisine geldi.

Eve girer girmez, mutfaktan gelen yemek kokusunu algılayan Melisa:

-Yaşasın! Köfte pişirmiş annem, dedi.

Annesi:

-Nerden vardın bu kaniya kızım? Ne köftesi. Brokoli ve pırasalı sebze orbası pişirmiştim, birazdan yiyecek benim kızım.

Melisa, mutfakta oturmuş, isteyerek olmasa da sebze çorbasını içerken, karşısında oturup onu gözlemleyen annesi dalıp gitmişti.

-Kgm benim, dünyam, her şeyim. Yakında bir bölüm kapanıp yenisi başlayacak hayatında. Birkaç ay sonra okullu olacaksın. Ne abuk geçiyor zaman? Daha dn bebek patikleri giyerken, şimdi 23 numaralı

pabuçların bile küçük gelmeye başladı. Yakında kendi başına gidip geleceksin okullarına, diyerek düşüncelere dalmıştı.

Gecenin bir vakti babası eve geldiğinde Melisa henüz uyumamış, annesi ile mutfakta oturuyordu. Annesi ertesi gün için Melisa'nın çok istediği kekten yapıyorken, Melisa flütü ile bir şeyler çalmaya çalışıyordu.

Babasının geldiğini görünce hızla uzaklaştı mutfaktan. Kendi odasına gidip flütü sakladı. Babasının doğum günü için sürpriz yapacaktı. Bunun için de flüt ile bir şarkı çalacaktı kendisine. Sonra yeniden geri dönüp henüz koridorda bulunan babasının kucağına atıldı.

-Babişko, bana yardım eder misin? barbimin kolu çıktı takamıyorum yerine. Onu yeniden yapmama yardım et, haydi baba!

Çok yorgun görünen babası, biricik kızının kocaman yeşil gözlerinin güzelliğine dayanamayıp ardından onun odasına gitti. Kolu çıkmış barbi bebeği hemen eski haline getirdi. Sonra baba kız birlikte eğlenip oynamaya başladılar. Melisa, babasını gıdıklayıp onu güldürmeye çalışırken, kendisi gıdıklanınca basıyordu kahkahayı. Melisa'nın kahkahaları ve babasının konuşmaları sadece mutfağa kadar değil, tüm apartmandan duyuluyordu nerdeyse. Dakikalarca sürdü bu kahkahalı eğlence. Ta ki Melisa yorgun düşüp susuncaya kadar.

Babası Melisa'ya iyi geceler öpücüğü verip onu odasında bırakıp mutfağa geçti.

Annesi Melisa'yı önce banyoya götürüp boyadan kirlenmiş elini yüzünü yıkadı, sonra pijamalarını giydirip yatağına koyup iyi uykular öpücüğünü de verdikten sonra yeniden mutfağa döndü. Kek yapmaya devam etmeden önce, kocasına yiyecek veya içecek bir şey isteyip istemediğini sordu. Hayır yanıtını alınca da yeniden işine koyuldu.

Ev tam bir sessizliğe gömülmüştü. Biraz önce Melisa'nın babasıyla eğlenirken attığı kahkahalar yerini derin bir sessizliğe bırakmıştı.

Melisa'nın uyuduğu düşünülürken, birden sesi duyuldu.

-Babişko!

Öylesi zamanlarda hep annesine seslenen Melisa bu kez babasına seslenmişti.

Babası da garip buldu bu durumu. Yine de kalkıp kızının odasına gitti. Lambayı yakmadan Melisa'nın yatağının yanına geldi.

-Ne oldu kızım? Uyumadın mı sen daha? Ne diyecektin bana?

-Baba! Babacığım?

-Söyle biriciğim.

-Babişko, siz neden böyle sessiz duruyorsunuz? Ben hep sizi dinledim ama annemle hiç konuşmadınız. Babacığım, hani bana yapmıştın ya, gıdıklayınca beni güldürmüştün ya. Çok güzeldi. Çok hoşuma gitti. İşte ondan, anneme de yapar mısın babişko? Annemi de güldürür müsün? Dedi.